

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl samosoudkyně Mgr. Monikou Chaloupkovou ve věci **žalobkyně M. H.**, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20.7.2011, č.j. „X“**,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20.7.2011, č.j. „X“ **s e** pro nezákonnost **z r u š u j e a v ě c s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení a žalobkyně **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 20.7.2011, č.j. „X“, žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.5.2011, č.j. „X“ kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice (dále jen „OSSZ“) ze dne 29.4.2011 není žalobkyně invalidní, když pokles její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí 20%.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalované včasnou žalobu, kterou se domáhala jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení s odůvodněním, že není schopna pro chronické neurologické onemocnění a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vykonávat téměř žádnou práci. Od 18.5.2011 do 17.5.2016 je osobou zdravotně znevýhodněnou, což jí znemožňuje vykonávat těžké fyzické práce, noční práce a práce se zvýšenými nároky na psychiku a práce stresující.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 18.8.2011 uvedla, že napadené rozhodnutí vydala po přešetření zdravotního stavu žalobkyně lékařem ČSSZ, který se ztotožnil se závěry posudku OSSZ, že totiž žalobkyně není invalidní, neboť ztráta pracovní schopnosti u ní činí pouze 20%. Posouzení bylo komplexní a objektivní a žalovaná je jím vázána.

Soud byl povinen v souladu s § 75 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž musel vycházet ze stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. ze stavu k datu 20.7.2011, kdy bylo napadené rozhodnutí žalované č. „X“ vydáno. Soud se přitom soustředil na skutečnost, zda závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 20% je správný a vychází z náležitě posouzeného zdravotního stavu žalobkyně.

O žalobě bylo rozhodnuto při jednání dne 15.2.2012, v přítomnosti obou řádně předvolaných účastníků řízení.

Ze správního spisu žalované – lékařské dokumentace OSSZ soud zjistil následující: Z posudku o invaliditě a ze záznamu o jednání, obě č.j. LPS/2011/1476-PU-CSSZ, ze dne 29.4.2011, je zřejmé, že dne 29.4.2011 proběhla na OSSZ zjišťovací lékařská prohlídka k žádosti žalobkyně o přiznání invalidního důchodu. Za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla označena juvenilní R/R forma RSM v remisi s minimálním funkčním poškozením. Určené postižení bylo posudkovou lékařkou, MUDr. Monikou Hrádkovou, zařazeno podle kapitoly VI (Postižení nervové soustavy – *v posudku i v záznamu o jednání je sice uvedena kapitola V., nicméně z popisu rozhodujícího zdravotního postižení žalobkyně a určené míry poklesu pracovní schopnosti je zcela zřejmé, že se jedná toliko o chybu v psaní a správně měla být uvedena kapitola VI., poznámka soudu*) položky 6a (Demyelinizační postižení, roztroušená skleróza mozkomíšní, jiná degenerativní postižení CNS, minimální funkční postižení) přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), a procentuální míra poklesu pracovní schopnosti byla určena ve shodě s vyhláškou na 10% s tím, že tato míra poklesu se vzhledem k panickým atakám podle § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky zvyšuje o 10% na konečných 20%. Nejsou proto splněny podmínky pro přiznání žádného stupně invalidity. Rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.5.2011, č.j. „X“, bylo na základě včasných námitek žalobkyně přezkoumáno v námitkovém řízení. Lékařskou posudkovou službou ČSSZ byl dne 20.7.2011 vypracován posudek o invaliditě žalobkyně, v němž byl vysloven souhlas s posudkovým závěrem OSSZ s tím, že tento závěr vycházel ze správného použití

posudkových kritérií, zdravotní stav a stupeň invalidity byly posouzeny v souladu se zákonem o důchodovém pojištění a vyhláškou č. 359/2009 Sb.

Žalobkyně v žalobě namítala nesprávně zjištěný skutkový stav s tím, že její zdravotní stav jí neumožňuje vykonávat prakticky žádnou práci. Tedy spornou byla jediná otázka, a to posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a z něj plynoucí procentní míry poklesu její pracovní schopnosti, k jejímuž posouzení je příslušná na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“). Soud proto zadal vypracování posudku zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, pracovišti v Hradci Králové a při jednání dne 15.2.2012 posudkem této komise ze dne 6.12.2011, č.j. 2011/1945-HK, provedl důkaz.

Z posudku vzal soud za prokázané, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je roztroušená skleróza mozkomíšní R/R forma, t.č. v remisi, dle závažnosti odpovídající kapitole VI položce 6b (Demyelinizační postižení, roztroušená skleróza mozkomíšní, jiná degenerativní postižení CNS, lehké funkční postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a že procentní míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 45% (horní hranice stanoveného rozmezí poklesu pracovní schopnosti, tj. 35%, navýšená vzhledem k psychickému postižení o 10%), tedy odpovídá I. stupni invalidity.

Z posudku je zřejmé, že v PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, byl přítomen lékař dle rozhodujícího zdravotního postižení žalobkyně z oboru neurologie, MUDr. Hana Nyplová, Komise vycházela ze spisové dokumentace OSSZ, ČSSZ, z lékařských nálezů obsažených v soudním spise a též z vlastního přešetření žalobkyně při jednání. Komise zjistila, že žalobkyně se léčí pro roztroušenou sklerózu od roku 2006, projevují se u ní známky lehkého ochrnutí dolních končetin, má lehké postižení levého lícního nervu a od roku 2009 se léčí v psychiatrické ambulanci pro panické ataky. Funkční postižení zdravotního stavu je tak třeba hodnotit jako lehké a s ohledem na psychické postižení ve formě opakujících se panických atak je třeba zvýšit základní hodnotu procentního hodnocení poklesu pracovní schopnosti.

Žalobkyně ani žalovaná neměly k posudku výhrady.

Žádné další důkazy nebyly soudu navrženy a soud sám potřebu doplnění dokazování neshledal. Na základě skutečností zjištěných ze správního spisu (lékařské dokumentace OSSZ) a provedeného dokazování soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Žalobkyně se domáhala přezkumu v záhlaví citovaného rozhodnutí žalované, neboť byla přesvědčena, že její zdravotní stav odůvodňuje přiznání invalidního důchodu.

Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle § 39 odst. 2 téhož zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení stanoví příloha vyhlášky číslo 359/2009 Sb.

PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, určila rozhodující zdravotní postižení shodně jako žalovaná i OSSZ, avšak toto hodnotila jako závažnější, čemuž odpovídá zařazení podle kapitoly VI, položky 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., nikoli podle položky 6a, jak rozhodující zdravotní postižení zařadily právě žalovaná a OSSZ. Na rozdíl od žalované i OSSZ, které hodnotily zdravotní stav žalobkyně jako roztroušenou mozkomíšni sklerózu s minimálním funkčním postižením, označila PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, onemocnění žalobkyně za onemocnění s lehkým funkčním postižením. Za negativně ovlivňující zdravotní stav žalobkyně pak označila přidružené psychické onemocnění projevující se opakovanými atakami. Závažnější hodnocení rozhodujícího zdravotního postižení promítla Komise do odlišného zařazení dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a následného určení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Určený pokles pak ještě zvýšila pro zmíněné psychické postižení o dalších 10% na konečných 45%. Posudek PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, soud hodnotí jako přesvědčivý, Komise vycházela z řady lékařských zpráv obsažených jak v dokumentaci OSSZ, tak v soudním spise a rovněž z vlastního přešetření žalobkyně. Posudkový závěr je logickým vyústěním předchozího obsahu posudku a soud nemá důvod o něm pochybovat. Posudek PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové je důkazem o tom, že žalovaná nesprávně posoudila zdravotní stav žalobkyně a míru poklesu její pracovní schopnosti a z důvodu chybně zjištěného skutkového stavu dospěla i k nesprávnému právnímu závěru, čímž zkrátila žalobkyni na jejím právu na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Soud proto žalobou napadené rozhodnutí postupem podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).

O nákladech řízení pak soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Podle citovaného ustanovení má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V této věci byla plně úspěšná žalobkyně, která se však jejích náhrady při jednání vzdala, proto jí soud právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 15.2.2012

Mgr. Monika Chaloupková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Monika Marelová